

Kitab Daniel - Nomer Dua Puluh Tujuh

Rahasia Impian yang Lain

Jeff Pippenger

2023-12-22

Impian Nebukadnezar anu kadua nandaan “waktu ahir,” nalika dua golongan nu nyembah dipanggero supaya datang jeung nalungtik “nambahanana pangaweruh” anu geus dibuka segelna dina taun 1798. Saterusna, Daniel ogé diidentifikasi minangka Beltesazar, ku kituna anjeunna diidentifikasi minangka umat perjangjian Allah, sabab robahna ngaran sacara nubuatan nandaan hiji hubungan perjangjian. Nebukadnezar ngaku yén Daniel miboga ayana Roh Suci, sarta dumasar kana pangalamanana baheula jeung Daniel, anjeunna nyangka yén “teu aya rusiah” anu bakal nyusahkeun Daniel, tapi rusiah tina impian ieu mémang nyusahkeun Daniel.

“Hé Béltesasar, kapala para ahli sihir, ku sabab kuring terang yén roh allah-allah nu suci aya dina diri maneh, sarta euweuh rusiah anu matak nyusahkeun ka maneh, béjakeun ka kuring titingalian tina impian kuring anu ku kuring geus katingali, jeung hartina. Kieu titingalian dina pikiran sirah kuring waktu keur di ranjang; kuring ningali, jeung behold, aya hiji tangkal di tengah bumi, sarta jangkungna kacida gedéna. Tangkal éta tumuwuh, sarta jadi kuat, jeung jangkungna ngahontal ka langit, sarta katembongna nepi ka tungtung sakuliah bumi: daun-daunna éndah, buahna loba, jeung dina éta aya kadaharan keur sakumna; sato-sato galak di tegal meunang ngiuhan handapeunana, jeung manuk-manuk di langit cicing dina dahan-dahanna, sarta sagala nu hirup meunang kadaharan ti dinya. Kuring ningali dina titingalian dina pikiran sirah kuring waktu keur di ranjang, jeung behold, aya hiji pangawas jeung hiji nu suci turun ti sawarga; anjeunna sasambat tarik, sarta nyarios kieu, Tebang éta tangkal, sarta potong dahan-dahanna, rontokkeun daun-daunna, jeung paburakkeun buahna: sing sato-sato nyingkah ti handapeunana, jeung manuk-manuk ti dahan-dahanna: Sanajan kitu tinggalkeun tunggul akar-akarna dina taneuh, nya éta ku beungkeut beusi jeung tambaga, dina jukut ngora di tegal; sarta sina katitihan ku ibun ti langit, jeung sing bagianna babarengan jeung sato-sato dina jukut bumi: Sing haténa dirobah tina haté manusa, sarta sing dibikeun ka anjeunna haté sato galak: jeung sing tujuh mangsa kaliwat ka anjeunna. Perkara ieu ku putusan para pangawas, jeung pamenta ku pangandika nu suci-suci: supaya nu hirup nyaho yén Nu Maha Luhur maréntah dina karajaan manusa, sarta mikeun éta ka saha waé anu dipikahoyong-Na, jeung nangtukeun anu panghina-hinana di antara manusa pikeun maréntah di dinya. Ieu impian ku kuring, Raja Nebukadnesar, geus katingali. Ayeuna maneh, hé Béltesasar, jentrekeun hartina, ku sabab sakabeh jalma wijaksana di karajaan kuring teu sanggup ngabéjakeun ka kuring hartina: tapi maneh sanggup; sabab roh allah-allah nu suci aya dina diri maneh.” Tuluy Daniel, anu ngaranna Béltesasar, kacida kagétna salila sajam, sarta pikiranana ngaganggu anjeunna. Raja ngawaler, sarta nyarios, “Hé Béltesasar, ulah impian éta atawa hartina ngaganggu ka maneh.” Béltesasar ngawaler sarta nyarios, “Juragan abdi, mugi impian éta tumiba ka jalma-jalma anu ngabencian ka anjeun, sarta hartina ka musuh-musuh anjeun.” Daniel 4:9–19.

Daniél “kaganggu” ku éta impian jeung tafsirna, sabab anjeunna tiasa ngartos kumaha Nebukadnésar bisa karasa kaceuceub ku éta tafsir, tapi sanggeus Nebukadnésar ngadorong anjeunna supaya nyarita, Daniél maparin ka Nebukadnésar hiji pangéling-ngéling ngeunaan panghukuman anu bakal datang. Éta pangéling-ngéling ngeunaan panghukuman anu bakal datang téh mangrupa lambang tina pangéling-ngéling malaikat kahiji anu sumping dina mangsa ahir, dina taun 1798.

Tuluy Daniel, anu ngaranna Beltesyazar, kacida kacida kagétna salila sajam, sarta pikiranana ngaganggu anjeunna. Raja nyarios sarta ngandika, “Beltesyazar, ulah ngantep impian éta, atawa tafsirna, ngaganggu anjeun.” Beltesyazar ngawaler sarta nyarios, “Juragan abdi, mugia impian éta tumiba ka jalma-jalma anu ngabencian anjeun, sarta tafsirna ka musuh-musuh anjeun.” Daniel 4:19.

Daniel “kagété salila sajam.” Kecap “sajam” téh mangrupa salah sahiji tina lima kali kecap “sajam” muncul dina kitab Daniel, sarta teu kapanggih di tempat séjén mana waé dina Perjanjian Heubeul. Di dieu kecap éta ngawakilan mangsa waktu nalika Daniel, anu ngawakilan jalma-jalma “wijaksana” anu ngartos kana nambahanana pangaweruh, nyiapkeun pikeun masihan pangéling-ngéling malaikat kahiji, anu ngumumkeun dibukana pangadilan panalungtikan dina 22 Oktober 1844. Tafsiran Daniel ngeunaan éta impian ngawengku, lain ngan ukur pangumuman ngeunaan hiji pangadilan anu bakal datang, tapi ogé hiji panggero ka Nebukadnesar supaya eureun tina dosa, anu ngagambarkeun Injil langgeng tina malaikat kahiji. “Sajam” éta sacara profétis bakal ditempatkeun dina mangsa ahir, dina taun 1798, nalika malaikat kahiji asup kana sajarah. Malaikat kahiji asup kana sajarah dina taun 1798, dina panungtungan “tujuh kali” pamales kanyeri Allah anu ditumpahkeun ka karajaan kalér, anu dimimitian dina taun 723 SM.

Sabab éta téh poé-poé pamalesan, supaya sagala perkara anu geus dituliskeun digenepan. Tapi cilaka maranéhna anu keur kakandungan, jeung maranéhna anu keur nyusuan, dina poé-poé éta! sabab bakal aya kasangsaraan anu gedé di éta nagri, jeung murka ka ieu bangsa. Jeung maranéhna bakal tumpur ku seukeutna pedang, sarta bakal dibawa jadi tawanan ka sakumna bangsa: jeung Yerusalem bakal diinjak-injak ku bangsa-bangsa kapir, nepi ka mangsa bangsa-bangsa kapir digenepan. Lukas 21:22–24.

Nebukadnesar kudu hirup kalayan hate sato salila mangsa pamales kanyeri Allah, anu didatangken ka karajaan kalér Israél, sabab Nebukadnesar téh raja ti kalér. Lukas nandaan éta mangsa anu sarua minangka “jaman-jaman” (“jaman-jaman bangsa-bangsa kapir”), dina wangun jamak, nalika anjeunna nandaan titik ahir tina dipapayna Yérusalém.

Jeung maranéhna bakal gugur ku seukeutna pedang, sarta bakal dibawa ka pangbuangan ka sakumna bangsa; jeung Yerusalem bakal diinjak-injak ku bangsa-bangsa séjén, nepi ka mangsa bangsa-bangsa séjén téh kacumponan. Lukas 21:24.

Dina kitab Wahyu, mangsa bangsa-bangsa kapir nginjak-injak tempat suci jeung pasukan téh ngan saukur dipikawanoh minangka sarébu dua ratus genep puluh taun, sabab éta ngan saukur nekenkeun mangsa panganiayaan kapausan.

Tapi palataran anu aya di luar Bait Allah ulah diukur, sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapidir; jeung maranéhna bakal nginjak-injak kota suci salila opat puluh dua bulan. Jeung Kami bakal maparin kakawasaan ka dua saksi Kami, sarta maranéhna bakal ngaramal salila sarébu dua ratus genep puluh poé, maké pakean karung. Wahyu 11:2, 3.

Talatah peringatan anu dipasihkeun ku Daniel ka Nebukadnesar ngagambarkeun talatah peringatan ngeunaan pangadilan anu bakal datang. Datangna talatah peringatan éta sacara simbolis ditempatkeun dina taun 1798, nyaéta nalika malaikat kahiji sumping pikeun mapagkeun ngeunaan pangadilan panyelidikan anu geus ngadeukeutan. Pangadilan anu diprediksikeun ku Nebukadnesar kajadian dina pamakéan kadua kecap “jam” dina pasal opat.

Sakabéh ieu tumiba ka Raja Nebukadnesar. Sanggeus dua belas bulan lilana, anjeunna keur leumpang di karaton karajaan Babul. Raja ngandika sarta saurna, “Naha ieu lain Babul anu agung, anu ku kami diwangun jadi padumukan karajaan ku kakawasaan kakuatan kami, sarta pikeun kamulyaan kaagungan kami?” Nalika éta kecap masih aya dina sungut raja, aya sora ragrag ti sawarga, saur-Na, “He raja Nebukadnesar, ka anjeun ieu diucapkeun: karajaan geus dicabut ti anjeun. Jeung maranéhna bakal ngusir anjeun ti antara manusa, sarta tempat cicing anjeun bakal jeung sato-sato galak di tegal; maranéhna bakal ngajadikeun anjeun ngadaharna jukut kawas sapi, jeung tujuh mangsa bakal kaliwat ngalangkungan anjeun, nepi ka anjeun nyaho yén Nu Maha Luhur maréntah dina karajaan manusa, sarta maparin éta ka saha baé anu dipikahoyong ku Anjeunna.” Dina jam éta kénéh éta perkara kalaksanakeun ku Nebukadnesar; sarta anjeunna diusir ti antara manusa, jeung ngadahar jukut kawas sapi, sarta awakna kabaseuhan ku ibun sawarga, nepi ka buukna tumuwuh kawas bulu garuda, jeung kuku-kukuna kawas cakar manuk. Daniel 4:28–33.

Pangadilan anu geus diprediksikeun téh datang dina “jam” éta pisan waktu Nebukadnesar ngagedékeun haténa ku kasombongan. Pangadilan pamariksaan anu geus diprediksikeun, datang nalika “jam” pangadilan pamariksaan Allah mimiti lumangsung.

“Jam” pangadilan Allah dina tanggal 22 Oktober 1844 geus ngahasilkeun dua golongan anu nyembah, anu digambarkeun minangka “anu wijaksana” jeung “anu jahat” dina Daniel pasal dua welas, sarta anu ogé digambarkeun minangka “anu wijaksana” atawa “anu bodo” dina misil ngeunaan sapuluh parawan, sarta anu ogé digambarkeun minangka jalma-jalma anu dibenerkeun ku iman dina Habakuk pasal dua, anu dibédakeun ti jalma-jalma anu nembongkeun sipat anu sarua jeung anu kungsi dipiboga ku Nebukadnesar dina “jam” nalika pangadilanna sumping.

Tingal, jiwana anu ngagedéan dirina teu lempeng dina dirina; tapi jalma anu bener bakal hirup ku iman-na. Habakuk 2:4.

Dua golongan dina unggal tina tilu garis éta nembongan nalika “jam” pangadilan-Na sumping dina 22 Oktober 1844, anu ku éta “jam” pangadilan Nebukadnesar dilambangkeun. Taun 1798 mangrupikeun panutup amarah “kahiji” tina “tujuh kali,” nalika kapausan eureun makmur, sabab dirina narima tatu anu maot.

Jeung raja éta bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan; sarta manéhna bakal ngagunkeun dirina, jeung ngamulyakeun dirina saluhureun unggal allah, sarta bakal nyarita

hal-hal anu matak pikaheraneun ngalawan Allahna sagala allah, sarta bakal hasil nepi ka bebenduna rengse kalaksanakeunana: sabab anu geus ditangtukeun téh bakal kajadian. Daniel 11:36.

1844, nyaéta ahir tina amarah “pamungkas”:

Mangka saur anjeunna, “Tenjo, ku Kami rek dipikaweruhkeun ka maneh naon anu bakal kajadian dina ahir pangeran amarah éta; sabab dina waktos anu geus ditangtukeun, ahirna bakal kajadian.” Daniel 8:19.

Pamakéan munggaran kecap “jam,” dina Daniel pasal opat, ngagambarkeun taun 1798; anu mangrupa ahir tina anu “kahiji” tina amarah Allah salila “tujuh waktu” ngalawan karajaan kalér Israél; datangna amanat malaikat kahiji dina mangsa ahir; sarta ahir tina “tujuh waktu” Nebukadnesar dina “ahir poé-poé.”

Pamakéan kadua tina kecap “jam,” dina Daniel pasal opat, ngagambarkeun taun 1844; nyaéta ahir tina amarah “pamungkas” salila “tujuh kali,” ka karajaan kidul Yuda. Ieu ogé nandakeun datangna pangadilan panalungtikan, jeung pangadilan pribadi Nebukadnesar.

Bab hiji netelakeun sajarah prosés pangmujuan tilu léngkah, sarta nandaan panguatan talatah malaikat kahiji dina 11 Agustus 1840. Bab opat ngagambarkeun datangna talatah malaikat kahiji dina waktu ahir taun 1798, sarta kudu ditumpangtindihkeun kana bab hiji. Bab opat nekenkeun talatah malaikat kahiji jeung pangélingna ngeunaan pangadilan nu keur ngadeukeutan, sarta nandaan 22 Oktober 1844, jeung datangna talatah malaikat katilu.

Maranéhna babarengan ngawakilan awalna lain ngan Adventisme, tapi ogé Amérika Sarikat. Pasal hiji nepi ka tilu ogé nyangkem sajarah dina panungtungan Adventisme, jeung panungtungan Amérika Sarikat. Pasal lima, sarta kasaksian ngeunaan Belsyazar, ogé saluyu jeung tilu pasal anu kahiji éta.

Bab hiji, anu saluyu jeung bab opat, ngagambarkeun gerakan malaikat kahiji, sarta sajarah nalika kitab Daniel dibuka segélina dina mangsa ahir taun 1798. Amanat anu harita dibuka segélina téh dilambangkeun ku titingalian ngeunaan Walungan Ulai, anu ngawakilan nambahanana pangaweruh anu aya dina Daniel bab tujuh, dalapan, jeung salapan.

Dina taun katilu pamaréntahan raja Belshazzar hiji titingalian nembongan ka kuring, nya ka kuring Daniel, sanggeus anu nembongan ka kuring ti heula. Jeung kuring ningali dina hiji titingalian; sarta kajadian, waktu kuring ningali, yén kuring aya di Susyan dina karaton, anu aya di propinsi Elam; sarta kuring ningali dina hiji titingalian, jeung kuring aya di sisi walungan Ulai. Daniel 8:1, 2.

Bab hiji nepi ka tilu, sajarah jeung bab lima; ngagambarkeun gerakan malaikat katilu, jeung sajarah nalika kitab Daniel dibuka meteraina dina taun 1989. Amanat anu dibuka meteraina dina waktu éta dilambangkeun ku tetenjoan Walungan Hiddekel, anu ngawakilan kanaékan pangaweruh anu kakandung dina bab sapuluh, sabelas, jeung dua belas.

Jeung dina poe ka dua puluh opat bulan kahiji, waktu sim kuring keur aya di sisi walungan gedé, nya éta Hidékel. Daniel 10:4.

Urang bakal neraskeun panalungtikan urang ngeunaan garis Nebukadnesar jeung Belsyasar dina artikel salajengna.

“Aya kabutuhan pikeun ngulik Firman Allah kalawan leuwih raket deui. Hususna, Daniel jeung Wahyu kudu dipasih perhatian sakumaha can kungsi saméméhna dina sajarah pagawean urang. Bisa jadi aya sababaraha widang anu kirang urang carioskeun ngeunaan kakawasaan Rumawi jeung kapapaan, nanging urang kudu narik perhatian kana naon anu ku para nabi jeung para rasul geus ditulis dina ilham Roh Allah. Roh Suci parantos nyusun sagala perkara, boh dina dipasihkeunana nubuat, boh dina kajadian-kajadian anu digambarkeun, pikeun ngajar yén agén manusa kudu dijaga supaya teu katingali, disumputkeun dina Kristus, sarta yén Gusti Allah sawarga jeung hukum-Na kudu ditinggikeun.

“Baca kitab Daniel. Ingatlah, satu demi satu, sejarah kerajaan-kerajaan yang dilambangkan di sana. Perhatikan para negarawan, dewan-dewan, bala tentara yang perkasa, lalu lihatlah bagaimana Allah bekerja untuk merendahkan kesombongan manusia, dan membaringkan kemuliaan insani ke dalam debu. Hanya Allah saja yang digambarkan sebagai Yang Mahabesar. Dalam penglihatan sang nabi, Ia tampak menjatuhkan seorang penguasa yang kuat dan menegakkan yang lain. Ia dinyatakan sebagai Raja semesta alam, yang akan menegakkan kerajaan-Nya yang kekal—Yang Lanjut Usia, Allah yang hidup, Sumber segala hikmat, Penguasa masa kini, Penyata masa depan. Baca dan pamilah betapa miskin, betapa rapuh, betapa singkat umurnya, betapa mudah sesat, betapa bersalahnya manusia ketika ia meninggikan jiwanya kepada kesia-siaan.

“Roh Suci, ngaliwatan Yesaya, nunjukkeun urang ka Allah, Allah anu hirup, minangka obyék utama perhatian—ka Allah sakumaha dipidangkeun dina Kristus. ‘Pikeun urang saurang budak geus dilahirkeun, pikeun urang saurang Putra geus dipaparinkeun: sarta pamaréntahan bakal aya dina taktak-Na: jeung ngaran-Na bakal disebut Ajaib, Panaséhat, Allah anu Perkasa, Rama anu Langgeng, Raja Karapihan’ [Yesaya 9:6].”

“Caang anu ditarima ku Daniel langsung ti Allah dipaparin husus pikeun poé-poé panungtungan ieu. Tetenjoan-tetenjoan anu anjeunna tingali di sisi walungan Ulai jeung Hiddekel, éta walungan-walungan agung di Syinar, ayeuna keur dina prosés kacumponan, sarta sakabéh kajadian anu geus diramalkeun moal lila deui bakal kasorang.”

“Tinimbangan kaayaan bangsa Yahudi waktu nubuat-nubuat Daniel dipaparinkeun. Urang Israil keur aya dina pangbuangan, Bait Allah maranéhna geus diruntuhkeun, palayanan Bait Allah dieureunkeun. Agama maranéhna geus museur kana upacara-upacara dina sistem kurban. Maranéhna ngajadikeun wangun lahiriah minangka hal anu pangpentingna, ari sumanget ibadah anu sajati mah geus leungit. Palayanan-palayanan maranéhna geus kacemar ku tradisi jeung prak-prakan kahirupan, sarta dina ngalaksanakeun tata cara kurban maranéhna henteu ningali saluareun kalangkang kana hakékatna. Maranéhna henteu nyurahan Kristus, kurban anu sajati pikeun dosa manusa. Gusti damel pikeun mawa umat kana pangbuangan, sarta pikeun ngeureunkeun palayanan-palayanan di Bait Allah, supaya upacara-upacara

lahiriah ulah nepi ka jadi sakabéh eusina agama maranéhna. Prinsip-prinsip jeung prak-prakan maranéhna kudu disucikeun tina kahirupan. Palayanan ritual eureun supaya palayanan haté bisa dihirupkeun deui. Kamulyaan lahiriah dicabut supaya anu rohani bisa diungkabkeun.”
Manuscript Releases, jilid 16, 333, 334.